

Kdo st?eží p?ední dve?e tvého domu

David Wilkerson February 7, 2000

Dnešní americké d?ti jsou ztracenou generací. Žádná jiná generace v historii nebyla tolik zamo?ena sexem, drogami, alkoholem, chtivostí a vraždami v tak mladém v?ku. Ptám se, kdo to zavinil?

Každý ví, že se stalo cosi strašného v našich národních školách. Kriminalita a násilí se staly tak b?žnými, že mnoho školních budov je nyní vybaveno detektory kov?. Kluci ze sedmé t?ídy jsou schopni si obstarat zbran? a skolit své spolužáky bez jakékoliv lítosti.

Náš samotný vzd?lávací systém se stal špatným a p?ekrouceným. U?itelé uvád?jí žáky do ateizmu, evoluce, homosexuálního životního stylu, shovívavého sexuálního postoje, protináboženské bigotnosti. U?itelé nemohou umístit Bibli na katedru – ale mohou vystavovat literaturu, jejichž témata sahají od komunizmu až po pornografii.

Už od doby, kdy náš právní systém vylou?il Boha z našich škol, p?evzal jejich vedení Satan. P?esto jsem p?esvd?en, že to není náš zkorumpovaný školský systém, co ni?í naše d?ti.

Celá naše spole?nost zakouší morální kolaps. Kulturní programy a um?lecké výstavy se staly odporn? špinavé a vulgární, rouhavost ?iní samoz?ejmostí. Dokonce vážení ?elní p?edstavitelé ve vlád? a na obchodních místech mluví svobodn? jazykem z ulice. Rouhají se Bohu a proklínají Božím jménem, aniž o tom p?emýšlejí.

Americký morální kolaps p?išel tak náhle, dokonce liberální ateisté p?ipoušt?jí, že se naše základy hrouťí. P?esto to není naše zkorumpovaná spole?nost, co odsuzuje naše d?ti k zániku.

Veškeré sd?lovací prost?edky dnes vypadají, že jsou ?ízeny démony. MTV je ?áblová soukromá sí? se samotným ?áblem v ?ele. Hudební videa nejsou nic víc než hnusná pornografie s bezbožnými, demoralizujícími texty.

Musíš si ?íkat, jaký druh démonicky obsazených myslí by mohl cpát takovou zvrhlost na celou generaci mladých. Prodava?i této pekelné špíny mají z?ejm? své vlastní životy v troskách a te? se soust?edí jen na to, aby zruinovali další generaci. P?esto ani h?išná hudební scéna není zodpov?dná za zni?ení našich mladých lidí.

Také v reklam? prodává sex všechno. Žádné sexuální chování není považováno za h?išné. Všechno je dovoleno, takže s každou uplynulou hodinou klesá Amerika hloub?ji do smilstva. A to všechno je podporováno sd?lovacími prost?edky v tajné dohod? s pekelnou mocí. P?estože jsou reklamní spole?nosti tak špatné, nezavinily zni?ení naší mládeže.

Možná uvažuješ o vlivu mrtvých, kompromitujících církví, které p?inášejí sv?tskou špínu do Božího domu. Mnoho pastor? dnes rutinn? zapírá existenci nebe, pekla a narození z panny. Jejich sbory se staly prázdnými mušlemi, mají formu zbožnosti, ale žádnou moc. A jejich bohoslužby se staly tak uhlazené, že mladí odešli v procesích. Mladí lidé odcházejí a myslí si, že k?es?anství je pro jejich životy zcela bezvýznamné.

Mnoho vedoucích chval nahradilo chvalozp?vy rockovou muzikou stylu MTV, která zmí?uje Ježíše pouze náhodn?. Místo ob?tí svatého uctívání uvád?jí sbory na jevišt? t?lesné rámusení punk-rockových koncert?, na nichž hrozíví, tetování ?lenové skupiny s t?ly propíchanými piercingem divoce krouží a znesv?cují Boží d?m hudbou plnou

rozzlobené vzpoury.

Přesto jak svetská a zkompromitovaná je církev, není tou prvotní mocí, která ničí naše děti.

Mnoho rodičů včetně křesťanů viní všechny tyto věci za ztrátu svých dětí. Když jejich děti zbloudí, dostanou se na scestí, a obrací se k drogám nebo alkoholu, tak se tyto rodiče vztekají na školu, na vládu, na sdělovací prostředky, na církev, na vrstevníky svých dětí. Některí nakonec přemístí své děti z veřejných škol a zapíší je do křesťanských škol. Ale příliš často vzpoura jejich dětí ještě vzroste.

Dokonce nevěřící rodiče viní totéž se svými dětmi. Nechtějí mít nic společného s náboženstvím – přesto posílají své děti do nedělní školy a doufají, že jim zde postupně vštípí pozitivní zásady. Očekávají, že učitelé v pouhé jedné hodině týdně kouzelně přemění jejich mladé rebely v anděly. Ale když se to nestane, viní tyto rodiče církev za zmatek, který jejich děti dosud přinášejí domů.

Kdo nese vinu za ztrátu našich dětí?

Všechny vlivy, které jsem jmenoval, mají svou část na rozpadu osobnosti našich dětí. Ale ani škola, ani kultura, ani sdělovací prostředky, špatná hudba ani odpadlá církev samy o sobě nezpůsobily všechnu zkázu. Pravdou je, že zodpovědnost za tuto generaci mladých zůstává v první řadě na rodičích. Domov je místo, kde je zaseto nejvíce semen vzpoury a špatnosti.

Musím se zeptat rodiče: Víte, kde jsou vaše děti, zatímco vy běháte kolem a hledáte požehnání? Opouštíte své děti během jejich vývoje? Možná svádíte o tom, jak vás Bůh změnil a obnovil – ale je-li váš domov v nepořádku, děti stále vykazují znaky vzpoury, pak jste minuli Boží nejlepší.

Dal vám první Boží dotek obnovené břemeno za vaše děti? Pokud ne, jak můžete sedět v Božím domě a sobecky se radovat z Jeho přítomnosti a pak jít domů a nestarat se o temnotu ve vašem domě?

Prosím, nechápejte mě špatně – já nesnižuji význam probuzeneckých shromáždění nebo manifestací Ducha. Zažívám pravé duchovní probuzení a Duch svatý mě burcuje. Jako služebník evangelia vím, že Duch se projevuje v našem těle, aby zlomil náš pýchu, zjevil naši duchovní lhovost a obnovil našeho ducha. Ani nedávám vinu za každou vzpouru mladých rodičů. Existují další důvody jejich světáctví.

Nyní vám dám definici pravého probuzení: Probuzení nastává, když jsou zdi a vrata stěžící Boží dom obnoveny. A tyto zdi zahrnují dveře každého křesťanského domu. Dovolte, abych to vysvětlil. Kniha Nehemiáš nabízí živý obraz, co se stane církvi v řase zkázy a odpadlictví

Když se Nehemiáš a 43 tisíc židovských vlastenců vrátili do Jeruzaléma, našli místo ležící v úplných troskách. Zdi byly strženy a brány přemístěny, takže obyvatelé neměli žádnou ochranu proti svým nepřátelům. A celé průvody protivníků plundrovaly místo, jak se jim zachtělo: Sanbalatští, Amóniatští, zločinci, zloději.

Tito nepřátelé zde měli naprostou nadvládu, protože Izraelci upadli do špatnosti a neposlušnosti Božího slova. Nehemiáš psal: „...pro naše hříchy, a oni i nad těly našimi se potěšají, i nad hovady našimi podle vůle své, tak že jsme u veliké úzkosti“ (Nehemiáš 9:37).

Jeruzalém zde je modelem církve Ježíše Krista dnes. Tak jako Izraelité, jsou mnozí křesťané pod úplnou nadvládou hříchu. A nepravost v Božím domě přinesla trápení a otroctví, které se šíří jako jed celým Kristovým tělem.

Jak se to stalo? Hradby pravdy byly svrženy – ochranné hradby, které jsou vztyčené, pokud věřící stojí na Božím slově. Pro náš hřích a kompromis tyto ochranné brány padly a zanechaly zástupy křesťanů otevřenou satanskou moc.

A přece je zde Nehemiáš jako Boží plán obnovení. Tento muž věděl jedno: aby se zde mohlo konat jakékoliv pravé obnovení, musí zde být bezpečná, ochranná zeď pravdy, která bude obklopotvat Boží lid.

Myslíte, že Nehemiáš vkroutil do místa, kterému chyběly zdi, a volal po probuzení nadpřirozených manifestací zjevení ducha? Ne. Jediná manifestace, která byla po Nehemiášově příchodu vidět, byli muži a ženy s krumpáči a lopatami ve svých rukou. Tvrdě pracovali na přestavbě městských zdí a obnovení jeho bran. A Nehemiáš to všechno řídil.

Tato práce obnovy začala ve chvíli, kdy na sebe Nehemiáš vzal Pánovo břemeno za trosky v Jeho domě. Když Nehemiáš viděl, že je Boží lid ztrápen žalem a výtkami, padl na svá kolena a plakal: „...i ze Jeruzalémská rozbořena jest, a brány jeho ohněm zkaženy“ (Nehemiáš 1:3).

Co dalšího udělal Nehemiáš? Postil se a modlil dnem i nocí vyznávaje hříchy Izraele. „Kterážto slova, když jsem uslyšel, sedna plakal jsem a kvílil za několik dní, a postil jsem se, i modlil před Bohem nebeským“ (verš 4).

To je začátek pravého probuzení – když společnost zbožného Nehemiáše na sebe vezme Pánovo břemeno za církev lapenou v pasti hříchu. Tato zbožná společnost se postí a modlí, úpěnlivě žádá Boha, aby začal obnovovat zdi a brány, které ochrání Jeho lid před každým nepřítelem.

Když byly jednou zdi Jeruzaléma znovu postaveny a jeho brány ustanoveny, byli pro každý dům určení vrátní a hlídači

Zdi a brány nejsou dobré bez vrátného, který ví, co je a co není uvnitř dovoleno. Nehemiáš říká: „A když byla dostavena zeď, a zavřel jsem vrata, a ustanoveni byli vrátní i zpěváci i Levítové“ (Nehemiáš 7:1).

Všimněte si, že tito vrátní nebyli píšící kněží. Byli to světské lidi – hudebníci, vrátní, lidé ze všech společenských vrstev. A bylo jim přikázáno: „Nechť nebyvají otvírány brány Jeruzalémské, až obejde slunce, a když ti, jenž tu stávají, zavrou brány, vy ohleďte“ (verš 3).

Bůh říká svému lidu: „Můj dům bude místem světla a žádná temnota v něm nebude dovolena. A každý a všechno, co sem vchází, je jako otevřená kniha, vystavený světlu mého slova.“

Nedávno jsem se dozvěděl tragický příběh, v němž byl zapleten služebník velkého sboru. Tento muž, ve svém okolí velmi dobře známý, byl postižen při cizoložství a zneužívání peněz ze sborového fondu. Některí zbožní pastoři v té oblasti tím byli znepokojeni a obrátili se na starší ze sboru zmíněného služebníka. Navrhli jim, aby byl na šest měsíců vyloučen ze sboru. Potom jim nabídli, že se kolem něho shromáždí, aby mu poskytli podporu, vedli ho ke kázni, sloužili mu k obnově – vše podle Bible.

Ale starší sboru nabídku odmítli. Místo toho se rozhodli, že podrží svého služebníka bez jakéhokoliv potrestání. Řekli pastorem: „Nechceme přijít o jeho kázání. Je to takový výmluvný řečník. A kromě toho, on je hluboko uvnitř opravdu dobrý člověk, skutečný kámoš v církvi. Víte, všichni máme nějaké slabosti.“

Žena ve shromáždění souhlasila se slovy: „Je mi jedno, co náš pastor udělal. Jeho kázání jsou jediný způsob, jak mohu přimět svého nespasěného manžela, aby se mnou chodil do církve. Hlasuji pro to, aby zůstal.“

Všichni tito lidé měli od Boha jasné pověření, aby plnili povinnost vrátného. Ale oni odmítli zavřít svá vrata před temnotou. Je smutné, že si dovolili být upláceni poutem k člověku.

Říkám každému staršímu, který je toto poselství, včetně starších Times Square Church: Nikdy si nesmíš dovolit být slepý k Božímu slovu pro svůj blízký vztah k jakémukoliv služebníkov. Byl jsi Bohem ustanoven, abys byl hlídačem u dveří Jeho domu. A jestliže kdokoliv přijde do tvé církve s evangeliem, které není podle Bible, je tvou povinností říci tomu kazateli s láskou, že nemá pravdu.

Nezastávám se starších, kteří jsou pánovití a ovládají. Sám jsem kdysi zažil hrůzu, kdy jsem byl uražen takovou skupinou v době své první pastorace. Lakomí starší v této církvi vyšťvali každého pastora, kterého měli v předcházejících letech.

Bylo mi pouze 19 let, když jsem se stal pastorem tohoto sboru, a každý devatenáctiletý dělá chyby. Ale jednoho dne si mě čtyři starší zavolali stranou, posadili mě v místnosti a obvinili mě, že jsem diktátor. Pokračovali stále dál ve svých obviněních a nenechali mě říct ani slovo. Byl to nejhorší zážitek mého mladého života.

Když skončili, zmohl jsem se na jediné: „Boží slovo říká, abyste se nedotýkali jeho pomazaného. Takže, jestli víte, že mě Bůh pomazal, abych byl pastorem této církve, pak nedělejte dobře, když mě takto obviňujete. Zanechám vás Božímu soudu.“ Vážně, všichni čtyři potom museli snášet Pánův soud.

Jako vrátní máme střežit dveře Božího domu v pokoji – skrze post, modlitbu a vášnivý (milující) zájem projevovaný Boží bázní.

Nehemiáš řekl: „A tak postavil jsem stráž z obyvatel? Jeruzalémských, každého v stráž? jeho, a každého naproti domu jeho“ (Nehemiáš 7:3)

Podle Nehemiáše byli strážní postaveni nejen k branám svatého místa, ale také ke každému domu. Zkrátka vedoucí každé domácnosti – tj. rodiče – byli zodpovědní za všechno, co přišlo do jejich domu.

Boží poselství je jasné jako křišťál: Otcové a matky, jste pověřeni hlídat svůj dům před každým démonickým nepřitelem, který se pokusí vstoupit. To znamená, že jste zodpovědní za každou knihu, každou nahrávku, každého kamaráda, kterého si vaše dítě přivede domů. Jste také zodpovědní za všechny vlivy uvnitř svého domu, jako je televize, video nebo Internet.

Upřímně věřím, že dnešní rodiče potěbují mnohem víc moudrosti a rozpoznání než kdykoli v minulosti. Satan používá proti Božímu lidu mnohem více zlých výmyslů a lstivých přestrojení. A jedině skrze vytrvalou každodenní modlitbu a ponoření se do Božího slova budeme mít moc ochránit proti němu své domovy.

Než budu pokračovat, chtěl bych povzbudit všechny svobodné rodiče: Bůh ví o tvé snaze být jak otcem tak matkou svým dětem. Jeho úkol pro tebe zůstává stejný: Jsi ustanoven strážným nad svým domem. Nemůžeš říkat, že přijde kamarád (druh nebo družka) a udělá práci za tebe. Pán zaslubuje, že ti poskytne všechnu milost a sílu, pokud se ve svém domě postavíš na Jeho slovo.

Když přemýšlím o dvou chlapcích v Coloradu, kteří zabili své spolužáky a sami sebe, říkám si: Kde byli jejich rodiče? Tito chlapci si vyrobili trubkovou bombu v garáži svých rodičů. A jejich pokoje byly plné stop, které ukazovaly, co měli za lubem: nenávidný materiál, výhrušné poznámky, černé kabáty a klobouky. Cožpak je jejich otcové příležitostně nekontrolovali? Cožpak jejich matky nikdy nevstoupily dovnitř, aby pokoj uklidily a všimly si vš? démonické výstroje? Jejich dveře otevíral nikdo nehlídal.

Kdykoli dnes vidím teenagery s propíchnutými jazyky, démonickými symboly a vlasy, které trčí jako hřebíky, zaznamenávám to všechno jako pouhé příznaky. Takové děti vlastně vykřikují: „Mami, tati, zanedbáváte mne. Jste příliš zaneprázdněni – ani jste si nevšimli, že existuji.“

Jednoho dne budeme stát všichni před soudnou stolicí a zodpovídat se Bohu, jak jsme vychovali své děti. A v ten okamžik nebude moci nikdo z nás přednést omluvu nebo dávat vinu někomu jinému. Proto dnes musíme zkusit sami sebe: Vychovali jsme své děti v bázn? a Božím napomínání? Předvedli jsme jim život lásky a úcty k Bohu?

Pamatuji se, jak jsem si jako chlapec hrál venku a slyšel svou matku, která se za mě modlila ve třetím poschodí našeho domu. Její příklad zůstal živý v mé paměti. Později, když jsme s Gwen vychovali naše děti, dělali jsme totéž, modlili jsme se za naše děti podle Písloví: „Pane, učiť naše syny jako duby podél vod života. A učiť naše dcery jako vyleštěné kameny ve svém paláci. Uchovej je všechny od úkladů toho zlého.“

Každý křesťanský rodič má velké naděje ohledně svého dítěte. Vidím to pravidelně v našem shromáždění, jak rodiče přinášejí své děti dopředu, aby je odevzdali Bohu. Náš sbor pastýřů se modlí za Boží lásku a ochranu pro tyto maličké. Potom je mažeme olejem a prosíme Ducha svatého, aby kolem nich postavil ohnivou zeď.

Ale občas, nemohu si pomoci a ptám se: Kolik těchto vzácných dětí skončí ve spárech ďábla – na drogách, jako zločinci – protože jejich otec nebo matka se nestaral o duchovní atmosféru ve svém domě? Skončí v troskách, protože jejich rodiče byli ponořeni do svých vlastních problémů, nikdy jim nevěnovali pozornost ani žádnou výchovu?

Možná jsi rodič, který je zraněn, protože jeho dospělý syn nebo dcera již neslouží Pánu. Možná máš zlomené srdce, protože je tvé dítě chyceno v drogách nebo alkoholu. Vidíš, že tvé kdysi jemné dítě se stává zahořklým, tvrdým, ztraceným.

Toto poselství tě nemíní odsuzovat. Nikdo nemůže vzít zpět jeho nebo její minulost. Ale zeptám se tě jednu otázku. Když se díváš zpět na svá rodičovská léta, zeptej se sám sebe: Byl jsi opravdový hlídač svého domu? Koupal jsi své děti v každodenní modlitbě? Nebo jsi byl příliš zaneprázdněn? Dovolil jsi, aby tě tvé děti doháněly k obavám a strachu?

To všechno je tebe minulost. Přesto tu zbývá něco, co můžeš udělat: Jsi stále povolán jako strážný, aby ses vytrvale modlil za spasení svého dítěte. Je pravdou, že v dnešní modlitbě můžeš napravit, cos promeškal v minulých letech.

Stále můžeš hledat Boží tvář?, koupat svého milovaného v modlitbě a volat k Duchu svatému, aby ho usvědčil a dovedl ke křesťanství.

Nicméně teď musím varovat – jestliže tvé děti odpadly nebo jsou nespasené, nesmíš jim kázat. Prostě se za ně modli. Nemůžeš nikoho nahnat sekýrováním do nebeského království. Odevzdanost za odevzdaností mi říká: „V mých uších stále zní křik mé matky, mohl jsem ji slyšet celou cestu kolem bloku.“

Opravdová moc není v pozvedání tvého hlasu, protože veškerá moc zůstává v Duchu svatém. Proto buď zmocněn svou úctou k Božímu slovu. Když někdo projde předními dveřmi, okamžitě, bez jakéhokoliv slova, pocítí Boží autoritu ve tvém domě. A dokud tvé děti nedospějí, jsi pověřeným strážným, který má autoritu stanovit všechna pravidla.

Písmo jasně říká, že když vychováš své děti v autoritě Božího slova, nikdy později nesejdou z cesty, pro kterou byly vycvičeny. Mohou na chvíli změnit směr, dokonce na roky – ale nakonec je to zavede zpět k pravdě. Bible nabízí slovo naděje všem rodičům, kteří jsou zarmoucení odpadnutím svých dětí

Zde je smluvní zaslíbení, které by se měl každý rodič naučit zapamatovat. Platí jak pro ztracené děti, tak pro ty, které jsou dosud ve vaší péči:

„A však nyní slyš, Jákobe, služebníče můj, a Izraeli, kteréhož jsem vyvolil. Toto dí Hospodin, kterýž tě uřinil, a sformoval hned od života matky, a spomáhá tobě: Neboj se, služebníče můj, Jákobe, a upřímý, kteréhož jsem vyvolil.“

„Nebo vyleji vody na žíznivého, a potoky na vyprahlost, vyleji Ducha svého na símě tvé, a požehnání své na potomky tvé. I porostou jako mezi bylinami, jako vrbí vedle tekutých vod.“ (Izaiáš 44:1–4).

Toto slovo zaslíbení pro Izrael je míněno i dnes pro nás. Jeho slova účty jsou dána všem, kteří byli vyvoleni (viz verš 1) – to znamená všechny, kdo jsou v Kristu.

Pán k nám začíná mluvit ve verších 1–2: „Já jsem Hospodin, který tě uřinil, a já znám tvou bolest. Já ti tebe pomohu. Neboj se.“ Slovo „upřímý“ v tomto verši znamená spravedlivého. Jinými slovy Bůh činí tato zaslíbení svým spravedlivým – slavná, závazná, smluvní zaslíbení. Tato zaslíbení jsou:

- Bůh opatří vodu, aby uhasil naši žízeň: „Nebo vyleji vody na žíznivého, a potoky na vyprahlost země“ (verš 3). Přinesl ti Bůh své slovo, které uhasí žízeň? Přišel k tobě ve tvé vyprahlosti a zaplavil tě svým Duchem svatým? Pijte ryzí vodu Jeho slova?

Jestliže ano, jsi připraven nárokovat další smluvní zaslíbení:

- „Vyleji Ducha svého na símě tvé, a požehnání své na potomky tvé. I porostou jako mezi bylinami, jako vrbí vedle tekutých vod“ (verše 3–4).

Jak můžeš vidět, vrby rostou rychle a do výšky a jsou široce rozvětvené. Často je vidíš, jak rostou u potoků nebo vedle vodních ploch. Bůh zde říká: „Protože jsi můj vyvolený, vylij svého Ducha na své děti. A já zapsobím, že porostou vysoko a mocně v Pánu.“

Jestliže teď znovu a znovu tyto verše, naléhám na tebe, abys do nich dosadil jméno svého ztraceného dítěte. Žádej pro sebe Boží zaslíbení v modlitbě: „Pane, řekl jsi, že vylij svého Ducha na mé dítě. Požehnej tebe mého syna Michala. Vylij svého Ducha na mou malou Zuzanu. Učiň, aby oba žížnili po tvé živé vodě.“

- A nakonec Bůh říká, že tvé děti budou svédit: „Hospodinův já jsem“ (verš 5). Jak neuvěřitelné zaslíbení.

Přesto nejsou tato zaslíbení pro každého, kdo pouze říká: „Já jsem Kristus.“ Jsou pouze pro hladové, žíznivé rodiče – ty, kteří denně pijí z Božího slova, pravidelně se modlí, žádají, aby Duch svatý na ně vylil svou moc a přítomnost.

Jestliže tohle popisuje tebe, pak se dožaduj Božích zaslíbení. Prohlašuj je za své, a ve svých pŕímluvách trvej na tom, aby je Bŕh dodržel. Potom koupej svou rodinu v modlitbě – a sleduj, jak nepŕítel uteče.

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/2763/>